

Fashion

Icons

Італійські дизайнери	5
Валентіно Клементе Людовіко Гаравані	6
Джорджо Армані	12
Франко Москіно	18
Французькі дизайнери	25
Габріель Бонер Шанель	26
Ів Сен-Лоран	32
Крістіан Діор	38
Американські дизайнери	45
Марк Джейкобс	46
Оскар де ла Рента	52
Ральф Лорен	58

Італійські дизайнери

«Ваш одяг — це спосіб піднести себе світові, особливо зараз, коли спілкування стає таким швидким. Мода — це миттєва мова».

Міучча Прада, творець модного Будинку Prada

Валентіно Клементе Людовіко Гаравані

Ім'я Валентино Гаравані є живим втіленням італійського стилю в моді. Він є одним з некоронованих визнаних метрів моди в Італії. Валентино Гаравані став першим італійцем, перед яким відкрила свої таємниці досі неприступна цитадель світової моди – Париж. Валентино Гаравані є власником 12 престижних нагород, у числі яких також є премія Неймана-Маркуса. Створений метром одяг, знаходиться в 12 світових музейних колекціях. Валентино являється членом-кореспондентом так званого Синдикату Високої моди в Парижі.

VALENTINO

Дитинство і юність

11 травня 1932 року в невеликому містечку Вогера, який на півночі Італії, у звичайній родині Гаравані народився хлопчик, якого назвали Валентино. Необхідно відзначити, що родина майбутнього метра у світі моди абсолютно нічим не виділялася на тлі місцевих жителів. Як щирого громадянина Італії, батьки Валентино виховали свого сина в лоні Католицької церкви – з дитинства він свято вірує в образ Пресвятої Діви Марії й глибоко почитає матір. З того часу маленький Валентино, будучи тихою й спокійною дитиною, дуже любив малювання: найчастіше на своїх малюнках він зображував

З Жаклін Кеннеді-Онассіс, 1976

людей, дерева, квіти й пагорби. Потрібно відзначити, що на полях практично всіх своїх шкільних зошитів майбутній метр світу моди раз у раз, малював ескізи своїх майбутніх моделей одягу. До слова говорячи, батьки юнака сприйняли заяву сина про бажання стати кутюр'є дуже позитивно. Незважаючи на те, що родина Гаравані ніколи не відрізнялася істотним фінансовим статком, все-таки батько Валентино оплатив навчання свого сина в престижній Італійській школі мод, що, по суті, стало першим етапом на шляху до досягнення своєї мрії. Втім, юнакові цього мало – він щосили зосереджує свою увагу на всесвітньо визнаному центрі моди – на Парижі. У шкільні роки він посилено займається вивченням французької мови й скрупульозно розглядає зовсім різні модні напрямки від визнаних метрів моди того часу. Валентино знову знайшов підтримку у вигляді власного батька – той знайшов способи на подальше навчання сина, на цей раз, у столиці Франції. У далекому 1950 році молодий італієць Валентино Гаравані поступив у паризьку Школу образотворчих мистецтв при, так званому, Синдикаті Високої моди. Пізніше метр моди згадував, що столиця Франції вразила його, тоді ще молодого хлопця з Італії, своїм воістину щедрим достатком чудових речей і явищ. Необхідно відзначити, що крім

Фільми

«Catwalk», 1998
«Диявол носить Prada», 2006
"Валентино: останній імператор", 2008
«Бал», 2016

навчання в Школі образотворчих мистецтв, молодий Валентино всерйоз захоплювався танцями – незабаром перетворився в закоренілого прихильника театрального мистецтва. У Парижі Валентино Гаравані провчився 8 років – саме тут він одержав ті знання, які згодом стали тим фундаментом, на якому тримається феноменальний талант всесвітньо визнаного маестро в моді. Молодий італієць був завсідником не тільки занять у Школі образотворчих мистецтв, але й уроків, проведених у Будинку моди Жан Дессе й Будинку моди Гі Ларош. Незабаром талановитого парубка за примітив відомий у той час французький модельєр Жан Дессе. Саме він наставляв Валентино в такий спосіб: Якщо ти хочеш створити щось екстраординарне для жінки, ти повинен створити це таким чином, щоб будь-який чоловік, побачивши її, захотів її роздягнути. Приблизно в цей час і було сформоване професійне кредо майбутнього метра моди – усіляко підкреслювати красу

Сукня Valentino F/W 2007/2009 Haute Couture.

Valentino осінь-зима 1992/1993

Біла колекція Валентино Гаравані, 1968

Джекі Кеннеді в сукні від Valentino 1767 року в Камбоджі

прекрасних дам, роблячи їх звабливими завжди й скрізь.

Кар'єра

У 1957 році Гі Ларош, головний ілюстратор Dessès, засновує власний Будинок моди та наймає Валентино. Сам Гаравані після отримання диплома мріяв стажуватися у Крістобаля Баленсіаги, але кутюр'є відкинув його кандидатуру. Він працював у Лароша два роки. 1960 року Валентино переїжджає з Парижа до Риму, щоб відкрити своє ательє на Віа Кондотті. Елізабет Тейлор, яка на той час знаходилася в Італії на зйомках «Клеопатри», помітила роботи молодого дизайнера і замовила у нього білу сукню на світову прем'єру «Спартака». Це стало першою важливою подією для Гаравані. Після виходу «Солодкого життя» Федеріко Фелліні, яка оспівує італійську богему, коло клієнтів Валентино суттєво розширилося. У першій колекції дизайнера були силуети, що облягають, довгі спідниці, розкішні вечірні сукні. Він оспівував жіночність і ледарство. 31 липня 1960 року дизайнер знайомиться з Джанкарло Джамметті, майбутнім генеральним директором модного Будинку Valentino. Довірявши йому ділові питання, Валентино зосереджується на творчості та з триумфом дебютує

на міжнародному показі у флорентійському Палаццо Пітті. Преса вихваляє роботи італійського дизайнера, власники найбільших butikів роблять замовлення — ательє перетворюється на респектабельний модний Дім. У Валентино одягаються такі ікони стилю, як Одрі Хепберн, принцеса Маргарет, Жаклін Кеннеді. Гаравані переносить сезонні дефіле з Флоренції до Риму та отримує в Далласі премію Неймана Маркуса. Відмінним кольором Valentino був червоний, але в 1968 він представив Білу колекцію, в якій були речі білого, бежевого і кольору слонової кістки. Валентино вперше використовує логотип як декоративний елемент. Після презентації колекції Collezione Bianca з монограмою V за дизайном закріплюється визначення шейх шику. У цьому ж році він створює знамениту мереживну весільну сукню Жаклін Кеннеді, в якій вона вийшла заміж за Арістотеля Онассіса. Більшість 1970-х Валентино провів у Нью-Йорку. Серед його відомих друзів на той час — Діана Врланд та Енді Ворхол. У 1975 році Гаравані починає регулярно брати участь у паризькому Тижні моди і для кожного показу створює від 60 до 80 нових моделей. З 1978 року представники бренду підписують низку ліцензійних угод, і butikи Valentino від-

З принцесою Маргарет у Лондоні, 1974

криваються у США та Японії. Валентино пробує себе в парфумерії, розробляє уніформу для італійських олімпійців і нагороджується однією з найвищих нагород своєї країни — орденом «За заслуги перед Італійською Республікою». Більшість 1970-х Валентино провів у Нью-Йорку. Серед його відомих друзів на той час — Діана Врланд та Енді Ворхол. У 1975 році Гаравані починає регулярно брати участь у паризькому Тижні моди і для кожного показу створює від 60 до 80 нових моделей. З 1978 року представники бренду підписують низку ліцензійних угод, і butikи Valentino від-

римську площу Іспанії. Через два роки, з метою підтримки молодих талантів, під егідою Будинку відкривається Академія моди. До ювілею початку кар'єри дизайнера організуються урочисте дефіле та виставка «Валентино: 30 років чаклунства» — спочатку в Римі, а потім у Нью-Йорку. Усі доходи було перераховано для будівництва Центру соціального захисту хворих на СНІД. Гаравані влаштував триденну вечірку, на якій зібралося понад півтори тисячі гостей. Сьогодні такий захід обійшовся б у три мільйони євро. 1998 року Валентино та його партнер продали бренд компанії Holding di Partecipazione Industriali за 300 мільйонів доларів. Чотири роки потому текстильний концерн Marzotto Group викупив Будинок за 210 мільйонів доларів, а 2007-го власником стала лондонська компанія Permira, яка придбала Valentino за три з половиною мільярди доларів. З 2012 року Maison Valentino належить інвестиційній організації Mayhoola for Investments. 2006 року Валентино був нагороджений званням кавалера ордена Почесного легіону. Нагороду йому вручив особисто президент Франції Жак Ширак. 4 вересня 2007 року кутюр'є оголосив, що залишить світову сцену моди у січні 2008-го. Свій останній показ прет-а-порте він провів 4 жовтня у Парижі, а потім свій останній кутюрний показ у січні 2008 року. Пост зайняв дует Марії Грації К'юрі та П'єрпаоло Піччолі, який до цього очолював лінійку Red Valentino. У 2016 році союз розпався, і керувати Valentino став одноосібно

П'єрпаоло Піччолі. Сьогодні Валентино зрідка бере участь у творчих проєктах, веде сторінку в інстаграмі, а бренд Valentino продовжує радувати шанувальників модного дому новими колекціями.

Історія червоної сукні Valentino

Валентіно Гаравані вважає, що тільки один колір може конкурувати з чорним і білим — і це червоний. Кутюр'є свою любов до червоного демонстрував майже у кожній колекції. Першу сукню Rosso Valentino він показав в дебютній колекції 1959 року. І до сих пір, нові креативні директори Valentino не обходяться без цієї знакової для бренду речі. Червоний вразив Валентіно, коли він був ще підлітком і відвідував оперу в Барселоні. Дизайнер згадує, що червоні балкони, в яких сиділи глядачі, асоціювалися у нього з кошиками червоних квітів. З тих пір Гаравані придумав свою ідеальну формулу відтінку Valentino Red: поєднання 100% маджента, 100% жовтого та 10% чорного. Бренд досі не змінює цієї комбінації, а для дівчат усього світу така сукня є об'єктом бажання.

Цікаві факти

- У 1964 році Гаравані відшив для вдови Кеннеді цілих шість жалобних суконь, назавжди завоювавши їй прихильність.
- У 2005 році Валентино знявся в комедійній драмі "Диявол носить Прада" режисера Девіда Френкеля у ролі самого себе.

Книги про Валентіно Гаравані

Vogue on: Valentino Garavani
Valentino. Themes and Variations
Valentino Garavani. Una grande storia italiana

Джорджо Армані

Легендарний законодавець моди не лише в одязі, а й в аксесуарах, ароматах та дизайні в цілому. Один із найбагатших людей у модній індустрії. У 2020 році видання Bloomberg оцінювало його статки в \$6,6 мільярда. Президент баскетбольної команди "Олімпія".

GIORGIO ARMANI

Дитинство і юність

Джорджіо народився влітку 1934 року в сім'ї Уго Армані та Марії Раймонді. Батьки вже виховували його старшого брата Серджіо і журилися по дочці Сільвані, яка померла, коли мама носила під серцем Джорджіо. Пізніше Марія народила ще дівчинку, яку назвали Розанною. Всю велику родину забезпечував батько, який працював бухгалтером. Мама, домогосподарка, на літні канікули влаштовувалась працювати начальницею спортивного дитячого табору. Хоча Джорджіо народився в Італії, по крові він вірменин. Згідно з матеріалом Forbes Woman, його батьки бігли на півострів на початку ХХ століття, рятуючись від геноциду, влаштованого Османською імперією. Батьки були активними прихильниками спорту: Батько грав у футбол спочатку за «Спортивну асоціацію плюща» у Трієсті, потім за цю саму організацію, але у П'яченці. Мама займалася гімнастикою на аматорському рівні. Вона регулярно водила дітей до театру. Джорджіо не дуже подобалося в театрі, він віддавав перевагу кінема-

тографа. Щонеділі хлопчик ходив у кінотеатр, особливо надихався, коли показували музичні фільми з гарно одягненими дівчатами та молодими людьми. Він часто грався з молодшою сестрою. Та любила грати в ляльковий будиночок, і одного разу брат пошив її лялькам костюми, а згодом допомагав шити самих ляльок. Можна сказати, тоді на світ і з'явилися перші дизайнерські вироби. Джорджіо дуже любив читати. Якось у його руки потрапила книга Арчибальда Кроніна «Цитадель» – про молодого та повного сподівань лікаря. Після цього підліток вирішив, що його призначення це медицина, після закінчення школи вступив на медичний факультет університету Болоґні. Навчавшись два роки, Джорджіо зрозумів, що медицина його не приваблює і залишив університет.

Кар'єра

Джорджіо Армані Армані не наважувався зробити щось від себе. Тут йому на допомогу приходить архітектор Серджіо Галеотті, який помітив справжній талант Ар-

Фільми, де Армані грає самого себе

1. «Мадемуазель Сі», 2013
2. «Бергдорф Гудман. Більше століття на вершині модного олімпу», 2013
3. «Історія чоловіка», 2010
4. «Валентіно. Останній імператор», 2008
5. Absolute Wilson, 2006
6. "Подіум", 1995
7. "Зроблено в Мілані", 1990
8. Eleonora De Gray, Editor-In-Chief of Runway Magazine: Fashion Stories Inside Out, 2020
9. Armani Privé - A view beyond, 2019
10. The Client, 2011

мані. Він підштовхнув дизайнера до створення власного бренду та зважився покрити усі майбутні витрати. В 1975 Армані запустив свою лінію одягу для чоловіків. Ще за рік вийшла лінія одягу для жінок. У 1980-ті Армані створює підрозділи бренду: • Emporio Armani (Underwear, Swimwear), • Armani Junior • Armani Jeans.

Джорджіо вміло рекламував свої речі, створюючи костюми для героїв касових фільмів. Наприклад, він одягнув Річарда Гіра у фільмі «Американське жиголо» 1980 року. Армані вніс зміни не лише в одяг, а й у саму індустрію моди. Він першим заборонив моделям з індексом маси тіла менше ніж вісімнадцять виходити

Bois d'Encens Giorgio Armani

Жіночий діловий костюм

Giorgio Armani осінь-зима 2017/2018

Тринадцять друзів Оушена, 2007

Книги про Джорджіо Армані

1. Eccentric, Giorgio Armani
2. Giorgio Armani Deluxe Edition, Giorgio Armani
3. Giorgio Armani. The radical sex, Giusi Ferré
4. Giorgio Armani, Rizzoli International Publications
5. «Бути Армані», Рената Молхо

на подіум. Це сталося після того, як манекенниця Анна Кароліна Рестон померла від голоду через нервову анорексію. 1984 року випустив першу парфумерну воду під своїм брендом — Eau Pour Homme. До речі, вона досі у продажу, а дизайн флакона не змінювався усі 30 років. У нульові з'явилася косметична лінія Giorgio Armani — 2000 року Армані показав світові свій погляд на макіяж. У 2004 році Армані вирішив створити особливі духи, якими користуватимуться лише він та його друзі. Вони вийшли справді незвичайними, і, звичайно, ними довелося поділитися з усіма поціновувачами ароматів. Так з'явилася нова лінійка Armani/Privé. Аромат Bois d'Encens став фаворитом для самого творця. 2005-го Армані підписує угоду з інвестиційною арабською компанією Emaar Properties PJSC на будівництво кількох готелів під ім'ям Giorgio Armani. Він особисто відповідає за дизайн інтер'єру готелів. 2010-го було відкрито готель у Бурдж-Халіфа — надвисокому хмарочосі в Дубаї. На сьогоднішній день одяг і аксесуари італійського бренду Giorgio Armani це, в першу чергу, про моду і комфорт для

чоловіків. Коли в 1975 році було засновано сам бренд, його задачею стало показати чоловічій аудиторії нові лінії, пропорції і відсутність лишніх деталей. До того ж, дизайнер Джорджіо Армані зробив міні-революцію, повністю переробивши вигляд чоловічих піджаків. Перші колекції від Armani були одночасно елегантними і в той же час дещо бунтарськими — наприклад, дизайнер вирішив вкоротити коміри, щоб підкреслити довжину шиї, а лінію плечей зробити більш похилою, ніж тоді було прийнято. Вже з перших колекцій в світі прижився новий тренд в стилі Armani — носити джинси з твідовим піджаками, а замість традиційних сорочок в магазинах з'явилися сорочки зі стійками чи навіть зовсім без комірів. Модні критики стверджують, що сьогодні стиль Armani можна охарактеризувати трьома короткими правилами — елегантність, комфорт та нічого лишнього. Коли наприкінці 70-х років Giorgio Armani відкрив перший в Америці магазин, новий ринок і нові можливості дали поштовх до появи додаткових ліній аксесуарів, купальників та дитячого одягу. На початку 80-х років компанія Giorgio

Чоловічий приталений костюм, що прийшов на зміну грубому квадратному

Armani S.p.A підписала контракт з L'Oreal на випуск парфумерії, а сьогодні Giorgio Armani Beauty є люксовим підрозділом цього косметичного гіганта. До речі, ще один цікавий факт: після того як Giorgio Armani випустив легендарні парфуми Acqua di Gio, в усіх інших парфумерів раптово з'явилися легкі і свіжі чоловічі аромати. Велику популярність серед чоловіків одяг від Armani отримав в 1980 році, після виходу фільму "Американський жиголо" в якому головний герой Річарда Гіра завжди був одягнений в фірмовому стилі бренду Giorgio Armani. Вже в 2002 році під крилом Giorgio Armani S.p.A було 16 реконструйованих і 30 нових магазинів в найбільш стра-

тегічно важливих містах світу. Armani стали випускати взуття, ювелірні прикраси "Emporio Armani Jewellery", дизайнерські товари для дому "Armani Casa".

Армані для жінок

На хвилі масштабної емансипації в 80-х роках дизайнеру прийшла ідея — переробити чоловічий костюм під жіночу фігуру, привідкривши декольте підкресливши талію. В наступних жіночих колекціях Armani ніколи не надихався ідеями "унісекс". Як в розробці жіночого одягу, так і прикрас, парфумів і аксесуарів — все, що виходить з-під пера Giorgio Armani дуже жіночне і витончене.. На зміни в вигляді такого звичного жіночого костюму відреагувала авіакомпанія Alitalia, замовивши в Армані розробку унікальної форми для стюардес. Серед знаменитостей однією з перших прихильниць бренду Armani була Мішель Пфайффер, після чого список віп-клієнтів поповнився іменами Меріл Стріп, Джулії Робертс і навіть Софі Лорен, яка традиційно віддавала перевагу лише одягу від Valentino. В 2006 році преса гула про те, що самі дизайнери, та й в принципі модельний бізнес, доводять голодуючих моделей до серйозних захворювань. Приводом для цього стала смерть моделі Джорджіо Армані, 21-річної Анни Кароліни Ресто. Після цього випадку сеньйор Армані запровадив більш жорсткі критерії відбору моделей. так, тепер з ним можуть працювати лише ті дівчата, індекс маси тіла яких не нижче 18.

Правила бізнесу Джорджіо Армані

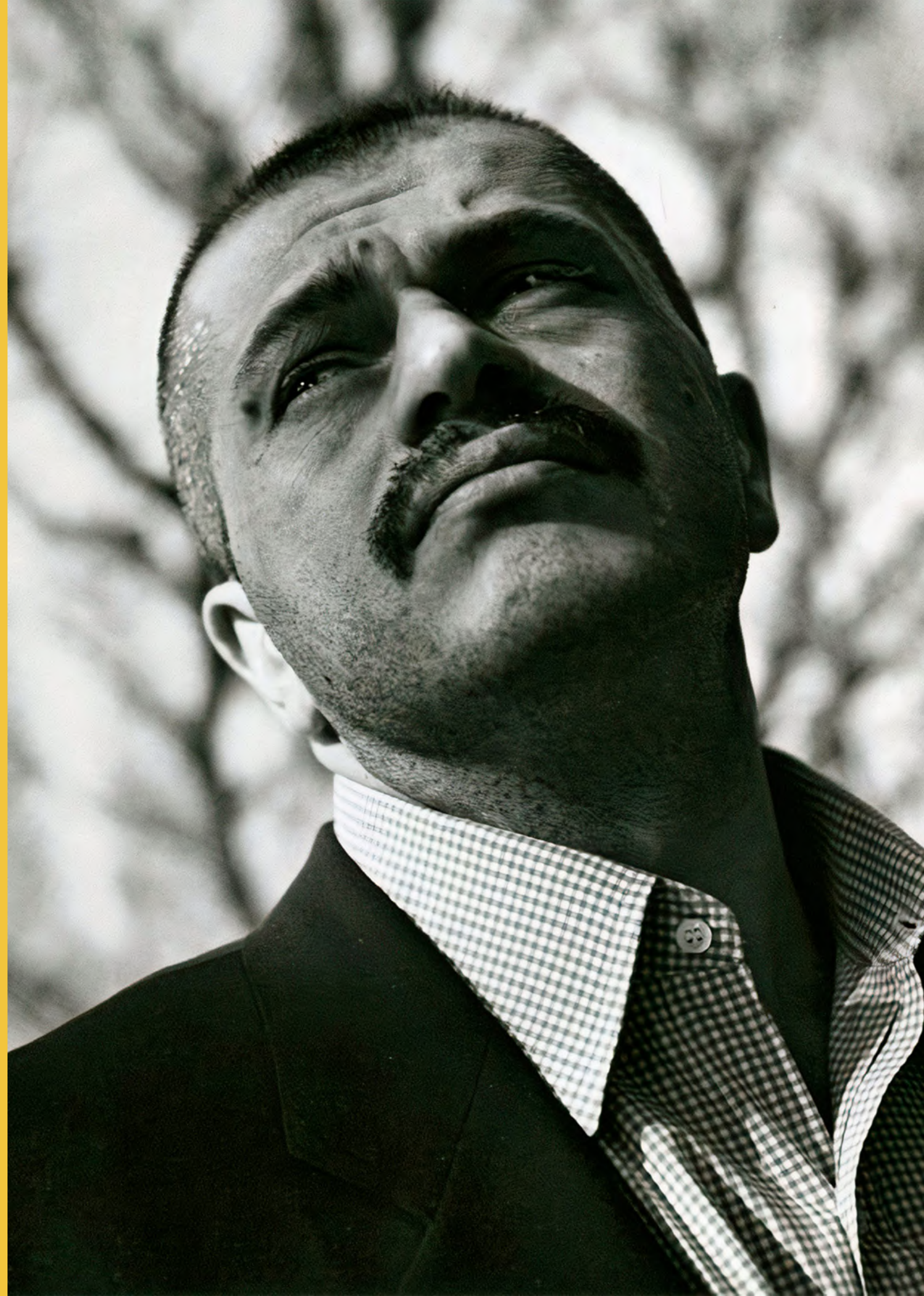
1. Я завжди був дуже відповідальним. Я не знаю, як жити по-іншому.
2. Будь-хто, хто захоплений тим, що він робить, буде мати більше шансів на успіх у майбутніх покоління, ніж ті, хто просто слід тенденції.
3. Я не роблю моду, я одягаю людей.
4. Я ніколи не вірив в дизайн заради дизайну. Для мене найголовніше, щоб люди насправді могли носити мій одяг.
5. Мені подобається давати людям відчуття особливості.
6. Коли я був молодшим, я ніколи не сміявся.
7. Особисто я думаю, що контрафакт — це добре, тому що їх існування показує, що ми створюємо те, що люди хочуть скопіювати.
8. Працюючи, я зробив так багато речей для задоволення суспільних запитів. Таке зобов'язання означає, що я втратив своє особисте життя.
9. Немає єдиного джерела натхнення. Справжнє джерело — це мій світогляд, принципи, якими я керуюся в житті.
10. Послухайте, мені докучають питанням про наступника, принаймні, останні 15 років. Питання завжди один і той же, і ось відповідь: поки я тут — я бос.
11. Ви повинні сумніватися. У мене є співробітники з якими я працюю. Спочатку я слухаю їх, а потім приймаю рішення.
12. Щоб створити щось виняткове, ваше мислення має бути безперервно сфокусовано на найдрібніших деталях.
13. Є так багато речей, які потрібно приймати до уваги — ваші амбіції, ваше его, преса, споживачі. Ви ніколи не можете бути впевнені, що опинитеся на вершині знову.
14. Перемагають витривалі. Це означає, що для перемоги потрібно якийсь кредо, опора, на підставі якої ти здійснюєш вчинки.
15. Ви знаєте більше, ніж думаєте, і можете більше, ніж знаєте. Коли мій партнер по бізнесу помер в 1985 році, деякі вирішили, що я закрию фірму. Замість цього я навчився робити те, що робив він. Не варто недооцінювати власні внутрішні сили.
16. Робота — це частина мого життя. Так що я не зможу відмовитися від життя!
17. Справжня розкіш — говорити те, що думаєш.

Які п'ять предметів гардероба мають бути у кожної жінки, на думку Армані

1. Жакет: «Для мене це головний елемент будь-якого гардероба як жіночого, так і чоловічого. Це універсальна річ, яку я зробив повсякденною та зручною, а не обмежуючою. Жакети, розроблені ще у вісімдесяті, стали моїм козирем. Але я постійно їх переосмислюю та переробляю».
2. Зручний штанный костюм.
3. Базові футболки.
4. Жіночі блузи.
5. Довге пальто.

Франко Москіно

Італійський модельєр. Прославився своїм барвистим, живим, зухвалим і до певної міри клоунським стилем. Використовував канонічні форми та традиційні методи, висміював високу моду через свій одяг. Успіх принесли моделі з написами із золотими об'ємними літерами «MOSCHINO».

MOSCHINO

Дитинство і юність

Франко Москіно народився 27 лютого 1950 року в італійському містечку неподалік Мілана. Як і у багатьох імени-тих дизайнерів, його батьки були пов'язані з текстильною промисловістю, тому шлях майбутнього кутюр'є був зумовлений. Однак Франко не був би собою, якби не пішов проти правил – він захотів бути художником і після закінчення школи вступив до міланської Академії образотворчих мистецтв Брер. У цей час, щоб оплачувати навчання, він підробляв ілюстратором у багатьох модних журналах і рекламних агентствах.

Кар'єра

У 1971 році яскравого та талановитого хлопця помітив Джанні Версаче та покликав до себе в Будинок моди ілюструвати рекламні кампанії. Їхня співпраця тривала 6 років, за які

Гасла

- "Доброго смаку не існує"
- "Дорогий піджак"
- "Талія, що коштує грошей"
- "Мене можна одягнути, але не можна зняти!"
- "Ця сорочка коштує один мільйон лір"

«Я не можу визначити свій стиль: це і іронія, і еkleктика, і інтелект, і філософія, і навіть теософія... Мої речі – мої мрії. Вам хочеться ходити на висоті шість футів над землею? Ось вам сукня, в якій ви завжди літатимете на два метри над землею. Ви хочете костюм тіні? Ось вам сукня-невидимка. Чи сукня, яка змусить вашу кров закипіти? Так, і це є. У мене є все! Не бійтеся лише ці речі носити. Одного чудового дня ви повеселитеся на славу, коли випадково вийдете з дому в туфлях із різних пар».

Франко Москіно

Франко встиг заявити про себе як про «неординарного художника». Наприкінці 70-х, коли Москіно був артдиректор італійського Будинку моди Cadette, відбулася його зустріч із Росселлою Джардіні. Ця дівчина стала для дизайнера не просто другом та партнером, але музою та любов'ю всього життя. Усі подальші здобутки Франко здійснював, йдучи з нею, пліч-о-пліч. Одним із таких звершень стало відкриття у 1983 році власного бренду Moschino Couture (з 2014 р. – Moschino). Спочатку Москіно зосередився на випуску одягу стилю casual для жінок, потім до його колекції додалися чоловічі образи, джинси, спідня білизна, вечірні сукні та легендарна лінія парфумів від Moschino, запущена в 1987 році. Moschino славиться абсолютною свободою, почуттям гумору та неповторним стилем. Завдяки його засновнику Франко

Москіно, бренд радикально відрізняється від еталонів високої моди. Італійський дизайнер зробив революцію, дозволивши жінкам одягатися так, як ми самі цього хочемо. Єдиний стандарт, який пройшов з Moschino через всю його довгу історію – це стандарт високої якості. І завдяки роботі Джеремі Скотта, бренд ще довго буде тішити своїм стилем та множити армію шанувальників у всьому світі.

Піджак а-ля Chanel

Москіно жартував навіть над такими геніями моди, як Коко Шанель, переосмислював класичні вечірні вбрання модного Дому. Так на світ з'явився піджак у стилі Chanel, але замість ґудзиків у нього були пришиті золоті шпильки і кришки від пляшок, і футболка з принтом Chanel № 5.

Moschino осінь-зима 2014/2015

Moschino, 1988

Moschino Resort 2016

Рекламна кампанія Moschino, 1985

Дотепні малюнки

Якщо інші дизайнери у 1980-х часто експериментували з формою і пошиттям, то талановитий художник Франко Москіно робив ставку на яскраві іронічні принти. Елегантна сукня у світі Moschino була розфарбована Міккі Маусами або прикрашена зображенням корови, стьобана спідниця з деніму була декорована аплікацією яєчні, усміхайлики прикрасили футболки, а на спині піджака

був нанесений малюнок туза черв'я.

Екологічний одяг

Франко Москіно перший представив колекцію, яка повністю складалася з екологічних матеріалів, а виробництво таких одягу та аксесуарів було нешкідливим для навколишнього середовища. Так з'явилося знамените пальто зі штучного хутра, прикрашене коміром з плюшевих ведмедів.

Піджак а-ля Chanel

Логоманія

Популярний зараз серед дизайнерів тренд під назвою "логоманія", починається ще в 80-х роках у колекціях Франка Москіно. Дизайнер не боявся голосно заявити про себе: замість того, щоб помістити назву бренду на етикетці виробу, Франко прикрашав великими літерами одяг і аксесуари.

Показ Moschino, 1987

Французькі дизайнери

*«Якщо вас вразила красою якась жінка, але ви не можете згадати, у що вона була одягнена,
— значить, вона була одягнена ідеально».*
Коко Шанель, творець модного Будинку Chanel

Габріель Бонер Шанель

Легендарний модельєр, "ікона стилю", створила не тільки нечувані моделі одягу, драпіровок, парфумів, прикрас, але й унікальний стиль, що вплинув на кращих дизайнерів XX і XXI століть.

CHANEL

Дитинство і юність

Габріель Бонер Шанель народилася 1883 року у французькому місті Сомюрі. Її батьки тоді були неодружені, тобто Габріель була незаконно народженою дитиною. Її мати – прачка, батько – торговець. Пара побралася через рік після її народження. Всього у сім'ї було п'ятеро дітей: троє дівчат і двоє хлопців. Коли Габріель було 12 років, її мати померла. Буквально через тиждень її із сестрою та двома братами покинув батько – до свого повноліття Габріель довелося жити у притулку при монастирі. Габріель тоді не розуміла, що батько покинув їх. Ще довго вона чекала, коли тато повернеться. Але ніколи його більше не побачила. "У дванадцять років у мене забрали все! Здавалося, що я померла". згадуватиме пізніше Коко Шанель. Життя у притулку було сумним та сірим. Суворі порядки та непорушна дисципліна. Але саме в притулку

майбутня кутюр'є навчилася шити. Там же Габріель почала вигадувати історії, щоб виправдати батька та приховати правду про свою сім'ю. Ще тоді дівчинка відрізнялася бунтарським характером. Вона не могла так легко як сестри прижитися з монахинями. 1901 року, коли Шанель виповнилося 18 років, дівчина переїжджає до католицького пансіонату в містечку Мулен, приблизно за 240 кілометрів на північний схід від Обазіна. Юна Габріель опанувала навички швейної майстерності і почала працювати помічником продавця в невеликому магазині одягу. Вдень вона шила, а ввечері виступала у кабаре. Там її шарм та чарівність приваблювали шанувальників, а пісеньки "Ko Ko Ri Ko" та Qui qu'a vu Co", які вона виконувала, подарували їй знамените прізвисько Коко. Хоча сама Габріель, яка любила вигадувати факти своєї біографії, наполягала на тому,

Артур Кейпел

що її так називав батько в дитинстві. У Мулені вона зустрічає французького кінно заводчика та багатого спадкоємця Етьєна Бальсана. У 1907 році вони залишають місто і починають жити у його маєтку під Парижем. Їй були чужі образи жінок того часу, тому вона носила речі Етьєна: штани для верхової їзди, тількини та спортивні джемperi. У цей час вона починає робити капелюшки, удосконалюючи складні дизайни і роблячи їх сучасними. Коли товариш Бальсана, англійський підприємець Артур Кейпел, приїхав у маєток із візитом, він одразу звернув увагу на стиль Коко: його захоплювала її несхожість, впевненість та талант. Саме Артур, якого всі називали Бій, став головним коханням у житті Шанель. Він допомагав їй у всіх починаннях і змусив вірити у себе.

Сумка Chanel 2.55

Флаконт Chanel N°5, 1921

Твідовий костюм 1927-1929

Chanel Boy Bag

Книги про Шанель

1. Coco Chanel. Легенда і життя», Жюстін Пікарді
2. «Самотня Chanel», Клод Деле
3. «Chanel & Co. Подруги Коко», Марі-Домінік Лельєвр
4. "Коко Шанель", Анрі Гідель
5. «Краса – завжди зброя», Коко Шанель
6. Коко Шанель. Життя, розказане нею самим», Коко Шанель
7. «Chanel. Енциклопедія стилю», Жером Готьє
8. «Загадкова Коко Шанель», Марсель Едріх
9. «Алюр Коко Шанель», Поль Моран
10. "Коко 2.0" Дорж Бату

Знакові речі у колекціях Шанель

- 1. Твідовий костюм
- 2. Аксесуари зі штучних перлів
- 3. Маленька чорна сукня
- 4. Сумка 2.55
- 5. Тільник
- 6. Штани кльош
- 7. Сумка Chanel Boy Bag
- 8. Двоколірні туфлі

Кар'єра

У 1910 році Габріель відкрила свій перший бутик жіночих капелюшків під назвою Chanel Modes на вулиці Камбон, 21, у Парижі. Французьких акторок у її виробих підкуповувала простота та елегантність, яку ніде більше було не знайти: капелюшки Шанель, натхненні чоловічим стилем, створювали витончений образ без нагромидження стрічок та пір'я. Через три роки, в 1913 році, вона відкрила другий бутик у курортному місті Довіль у Франції і стала продавати в ньому одяг. Вибір місця не випадковий — саме там Коко проводила багато часу з Артуром. Відвідувачам салонів подобалися не лише дизайни, а й образ Шанель: втілення сучасної жінки ХХ століття. А вже зовсім скоро з'явилася її перша колекція одягу для відпочинку та спорту, де були представлені речі з джерсі. Вибір такої тканини був несподіваним для громадськості — тоді вона найчастіше використовувалася для чоловічої спідньої білизни. Першими моделями Chanel були сестра Габріель Антуанетта та їхня тітка Адріан. Вони ходили містом в одязі бренду і таким

чином рекламували його. Користуючись беззастережною репутацією, Шанель відкрила свій перший Будинок моди у Біарріці у Франції у 1915 році. А потім, 1918 року, і в Парижі, на вулиці Камбон, 31. З того моменту Габріель має статус кутюр'є. Шанель влаштовує справжню революцію: вона вкорочує сукні, звільняє лінію талії та вводить у моду короткі стрижки та засмагу. Це започаткувало новий вік моди. 1919 року Бій гине в автокатастрофі. Його смерть стає для Габріель сильним ударом і вона впадає в депресію. Щоб пережити трагедію, вона повністю фокусується на роботі: "Я або теж помру, або закінчу те, що ми почали разом". Завдяки роману з великим князем Дмитром Романовим в 1921, під час відпустки в Монте-Карло, Шанель знайомиться з французьким парфумером російського походження Ернестом Бо. Повернувшись до Парижа, вона просить його створити аромат, який пахне «як жінка, а не як троянда». Ернест працює над парфумом кілька місяців і створює серію із тридцяти зразків. Серед них Шанель обирає п'ятий аромат — ком-

Коко Шанель та великий князь Дмитро Павлович Романов, 1920-ті

позицію з нот жасмину, травневої троянди, іланг-ілангу та сандалового дерева — і він стає культовим Chanel №5. У ньому Бо інноваційно використовує альдегіди — синтетичні компоненти, які посилюють запах. Нині цей парфум, як і раніше, вважається символом жіночності та втіленням класики. У 1919 році Шанель разом із російським театральним діячем Сергієм Дягілєвим працювала над балетом Стравінського «Весна священна». Між Мадемуазель та Дягілєвим почалася вірна дружба та партнерство. 1924-го Габріель створює костюми для балету «Блакитний експрес». Прем'єра відбулася 20 червня 1924 року в Театрі Єлисейських Полів у Парижі, проте широка публіка костюми Шанель так і не побачила — Дягілєв заборонив фотографування під час вистави. 1924 року Габріель починає роман з найбагатшою людиною Великобританії, Х'ю Гросвенором, другим герцогом Вестмінстерським. Він запрошував її до своїх палаців, відправляв за нею приватний поїзд, обсилав її квітами та коштовностями, дарував нерухомість та влаштовував подорожі на

яхтах. Під час поїздки Шотландією її надихають твідові піджаки та вовняні светри герцога, жилети його слуг та головні убори моряків. Так з'являються одні із найзнаковіших речей модного Будинку. З 1931 року Коко кожні пів року працює в Голлівуді над стилем найбільших зірок на запрошення Семюела Голдвіна і отримує за це суму в мільйон доларів. 1935 року Шанель перебуває на вершині своєї слави: у Парижі відкрито п'ять бутиків, а її Будинок налічує 4000 співробітників. З початком Другої світової війни Габріель Шанель закрила усі свої бутики. Повертається вона у світ моди лише в 70 років, обравши для першого показу дату зі своїм щасливим числом 5 — 5 лютого 1954 року. Публіка зустріла моделей крижаним мовчанням. Французька преса розгромила колекцію, назвавши її жалюгідною, а Шанель — літньою. Колишня слава повернулася до неї після колонки в "Life", де дизайни Коко назвали революційними. Так, у 1960-ті слава набуває нових масштабів. Речі модного Будинку носять світові знаменитості — від Жаклін Кеннеді та Грейс Келлі до Елізабет Тейлор та Бріжит Бардо. Габріель присвячує весь час справі свого життя: у будівлі на вулиці Камбон, 31 вона працює і приймає клієнтів. У майстерні вона проводить останні сім років свого життя. Вона спить неподалік, у готелі Ritz, який став для неї будинком. Габріель Шанель не стало 10 січня 1971 року, в неділю — єдиний день тижня, коли Мадемуазель не працювала.

Артисти балету «Блакитний експрес» у костюмах, розроблених Коко Шанель

Chanel №5 - історія легендарного аромату

Найпопулярніший аромат у світі має просту назву, що навіть не вимагає перекладу. Те саме ми говоримо і про вміст лаконічного флакона поза часом — невимовне поєднання нот ніби повторює фразу Коко: «Вони пахнуть жінкою». У 1921 році Габріель Шанель та парфумер Ернест Бо подарували світові новий аромат під номером п'ять. Народився він у лабораторії Бо на Блакитному Березі, у Грасі — домівка парфумерії того часу. Всупереч моді на аромати того часу, де за основу брали запах однієї квітки, Шанель просить придумати складну композицію, яка б нагадувала сукню, створену з безлічі деталей.

Коко Шанель у тільнику, 1930

Так і з'явилася новаторська піраміда аромату: у нічому не прикрашеному флаконі змішалось одразу 80 елементів, частина з яких тримається у найсуворішому секреті й досі. До нот травневої троянди, жасмину (він з'явився в композиції за побажанням Коко), іланг-ілангу та сандалу були додані альдегіди, з якими довго експериментував Бо. Завдяки цим летючим синтетичним сполукам квіткові ноти стали легшими та повітрянішими за звучанням. Їх вперше в історії використовували в такій великій концентрації — саме цей крок у сучасність приніс славу парфумерному Дому та поставив планку всім подальшим ароматам марки.

Фільми про Шанель

- 1. «Самотня Коко Шанель», Джордж Кацендер, 1981
- 2. «Габріель Шанель. Безсмертний стиль», Елоді Леонард, 2001
- 3. "Коко Шанель", Крістіан Дюге, 2008
- 4. "Коко до Шанель", Анн Фонтен, 2009
- 5. «Коко Шанель та Ігор Стравінський», Жан Кунен, 2009
- 6. «Одного разу», Карл Лагерфельд, 2011
- 7. «Повернення», Карл Лагерфельд, 2013

Ів Сен-Лоран

Прославлений модельєр, який здобув найбільшу популярність у 50-80-ті роки XX століття. Він придумав новий стиль одягу – унісекс, першим почав працювати з темношкірими моделями, одягнув жінок у «чоловічий» одяг – смокінг та високі чоботи.

YVES SAINT LAURENT

Дитинство і юність

Великий кутюр'є народився 1936 року в забезпеченій аристократичній родині в Орані, Алжир. Ів не був обділений коханням. Мати всіляко заохочувала у сина схильність до малювання та дизайну. Ів навчався у суворій католицькій школі, де йому доводилося непросто. «Починаючи із середньої школи, я почав вести подвійне життя. З одного боку вдома була радість і світ, про який я мріяв у своїх малюнках, декораціях, костюмах та театрі; з іншого боку, була католицька школа. Мої однокласники сміялися з мене, тероризували і били». Він був скромним, сором'язливим хлопчиськом, який постійно літав у хмарах. Малювати ескізи одягу Ів Сен-Лоран почав у восьмирічному віці, а в 11 захопився театральними підмостками. У 14 років юнак створював домашні постановки: малював та будував декорації, робив маленьких ляльок, одягав їх у костюми зі старих ганчірок.

«Я ніколи не вчився малювати і знаю, що малюю неважливо, просто я виразний. Хоча мені хотілося б бути художником. Дуже люблю Матісса, люблю його яскраві тони, чітку лінію. Його серія "Марокканки" чудова. Але люблю я та інших художників: величезні, як океан, сукні Веласкеса, урочистість білизни в Мані, як білизна сукні в його картинах "Балкон" та "Портрет Берти Морізо"», - писав кутюр'є. Але Ів багато малює та продовжує фантазувати. Пізніше він закінчує школу, і його сім'я переїжджає до Парижа. У 16 років Ів вперше бере участь у конкурсі International Wool Secretariat та посідає третє місце. А ось уже через рік, у цьому ж конкурсі, він отримує приз за найкращу вечірню сукню, ділячи першість із 21-річним Карлом Лагерфельдом, який також посідає перше місце — за найкращий дизайн пальта. На Іва звертає увагу Мішель де Брюнофф, головний редактор французького Vogue.

Прозора блуза

Він був вражений роботами: "Я ніколи в житті не зустрічав нікого обдарованішого". В результаті журнал публікує кілька ескізів, що стає кращою рекомендацією для модельєра-початківця.

Кар'єра

Мішель познайомив Сен-Лорана з великим кутюр'є Крістіаном Діором. У 1955 році Сен-Лоран стає його помічником. Спочатку Ів займався окрасою студії або створенням аксесуарів. Але врешті-решт йому таки дозволили подати кілька ескізів для кутюрної колекції. Діор був ними задоволений, і з кожним сезоном бралось все більше робіт Іва. Крістіан Діор пізніше зізнався: «Ів Сен-Лоран молодий, але має безмірний талант. У моїй останній колекції я вважаю його творцем 34 зі 180 ди-

Кейп

Сукня сафарі

Жіночий смокінг

Високі чоботи

Книги

1. «Ів Сен-Лоран. Марокканська пристрасть», П'єр Берже
2. "Yves Saint Laurent's Studio - Mirror and Secrets", Жероміна Савіньйон
3. "Dior by Yves Saint Laurent 1958-1960", Олів'є Сайлер
4. «Мій Ів Сен-Лоран», Катя Перцова
5. «Ів Сен-Лоран. Біографія великого кутюр'є», Лорес Бенаїм

зайнів. Думаю, настав час розкрити це пресі. Моя репутація від цього не постраждає. Через два роки Діор раптово помер. Інвестори ухвалюють сміливе рішення, запропонувавши Сен-Лорану стати наступником уславленого майстра. Тоді в Іва залишалося лише кілька місяців на підготовку нової колекції весна-літо 1958. Він відлетів додому до Орану і за 15 днів зробив близько 600 малюнків. 1958-го перша колекція Сен-Лорана «Трапеції» приймається із захопленням. Напередодні показу всі вважали, що новий глава успадкує манеру свого попередника, який створив жіночні колекції з пишними силуетами приталеними New Look. Але короткі трапецієподібні сукні, які представив публіці Ів Сен-Лоран, виявилися зовсім іншим напрямком у моді. Досі колекції Dior відрізнялися плавними, округлими обрисами і адресувалися жінкам зі зрілою красою, що вже сформувалася. Дефіле ж Сен-Лорана, навпаки, призначалося молодших дівчат. 1960 року Сен-Лоран створює нову колекцію Beatnik. На подіумі — укорочені мото-

П'єр Берже та Ів Сен-Лоран

циклетні куртки та костюми у поєднанні з водолазками. Ідеї молодого кутюр'є здаються інвесторам Будинку надто авангардними і, скориставшись закликом Сен-Лорана до армії, вони проводять реорганізацію та запрошують на посаду керівника іншого талановитого дизайнера Марка Боана. Впоратися з нервовим зривом, посиленням армійською службою, і виправити свої справи Сен-Лорану допомагає його друг і діловий партнер П'єр Берже. Проти інвесторів подано судовий позов за передчасне розірвання контракту. У 1962 році на гроші, отримані як компенсацію, Сен-Лоран і Берже відкривають власний модний Будинок Yves Saint Laurent, логотипом якого стали три позолочені літери YSL. Перша колекція, показана в тому році, створює Сен-Лорану репутацію анархіста від моди. Дизайнер виводить на подіум модель у двобортному костюмі, який доти вважався привілеєм чоловічого образу. Він же першим представляє жінку в укороченому пальту-тренчі

та в прозорих блузках. 1966 - Сен-Лоран винаходить жіночий смокінг, показ якого робить фурор у світі моди і за життя робить маестро легендою. У розпал В'єтнамської війни (1968) Сен-Лоран створює колекцію в камуфляжній стилістиці. Експерти назвали її сенсацією. Практично кожне дефіле кутюр'є відрізняло епатаж, відзначений його нестандартним баченням моди. Сен-Лоран черпав натхнення у роботах Пікассо, Ван Гога, Уорхолла. У 1971 році Ів стає моделлю для реклами чоловічого парфуму Yves Saint Laurent pour Homme, у якій позує повністю оголеним. У 1993 році Сен-Лоран продає свій Будинок фармацевтичному гіганту Sanofi, залишаючись біля керма. Внаслідок біржової кризи Ів Сен-Лоран втрачає багатьох інвесторів і вирішує припинити випуск колекцій ready-to-wear, займаючись лише високою модою. Колекції haute couture він створював до 2002 року. 1999-го модний Дім Yves Saint Laurent продано Pinault-Printemps-Redoute (нині Kering). Сен-Ло-

ран розробляв кутюрну колекцію, а за косметику та лінію ready-to-wear доручили Тому Форду та Доменіко де Соле. 2002-го Ів Сен-Лоран оголошує про завершення кар'єри. Його прощальним показом стало ретроспективне дефіле у Центрі Помпіду. Завершальним акордом показу був виступ давньої музи кутюр'є — Катрін Денев, під час якого багато хто не стримує сліз. 2004 року креативним директором YSL стає Стефано Пілаті. На відміну від Тома Форда, який покинув високу посаду, між ним і кутюр'є швидко складаються хороші відносини. Пілаті не намагається копіювати те, що робив маестро, але зберігає прихильність до культури Yves Saint Laurent, яка проголосила розкіш невіддільною частиною життя. У його колекціях в першу чергу робиться акцент на елегантність і чуттєвість, без будь-якого натяку кричу сексуальність, якою захоплювався Форд. Свої останні дні Ів Сен-Лоран доживав на самоті на віллі Мажорель у Марракеші. Його здоров'я, підірване колишніми роками погіршувалося, і у 2008 році майстер був змушений повернутися до Парижа, щоб пройти лікування в одній з клінік. 1 червня він помер, не доживши до 72 років. Його прах, згідно із заповітом, був розвіяний над садом вілли Мажорель, який він дуже любив. У 2012 році пост креативного директора YSL обійняв Еді Сліман. Після призначення було багато суперечок. Він вирішив перейменувати бренд у Saint Laurent. Але логотип YSL було збережено для аксесуарів та косметики. Ще одне потря-

Нагороди

- Модний «Оскар» від журналу Harper's Bazaar (1966)
- Міжнародна премія моди Американської ради модельєрів (на честь 20-річчя від дня заснування будинку «Ів Сен-Лоран» (1981)
- Кавалер ордену Почесного легіону (1985)
- Премія Джофрі Біна за довічні заслуги від Американської ради модельєрів (1998/99)
- Командор ордену Почесного легіону (2001)
- Великий офіцер ордену Почесного легіону (2007)

сіння для бренду — переїзд дизайн-студії до Каліфорнії. Крім того, відтепер на подіумі панували гранж і рок-н-рол, а дівчина в стилі Saint Laurent стала справжньою мрією байкера: енергійною, зухвалою і водночас романтичною рок-зіркою. У 2015 році Сліман зголосився відродити кутюрну колекцію бренду. Але, на жаль, за рік він залишив модний Дім. Слімана замінив Ентоні Ваккарелло — шанувальник міні, асиметрії та сексуальності. Заради співпраці з легендар-

ним Будинком він зупиняє роботу над власним брендом та повністю зосереджується на спадщині Saint Laurent. Ваккарелло воскрешає знакові моделі марки у властивій йому провокаційній манері, співає оди 1980-го і малює образ самодостатньої, впевненої у собі спокусниці. «Я знав — що б я не випустив, хтось це любитиме, а хтось — зненавидить. Те саме відбувалося і з Еді, і зі Стефано. До цього я готовий, мені навіть подобається», — розповідає дизайнер.

Сукні з колекції «Трапеції», 1958

Фільми

- 1. «Ів Сен-Лоран. все жахливо», 1994
- 2. «Ів Сен-Лоран», 2013
- 3. «Сен-Лоран. Стил — це я», 2014
- 4. «Ів Сен-Лоран. Гімн жінці», 2011
- 5. «Ів Сен-Лоран. Божевільне кохання», 2010

Крістіан Діор

Французький модельєр, який, спираючись на своє креативне представлення елегантності представниць прекрасної статі, зробив Париж столицею світової моди. Його покази, перетворені в захоплюючі шоу, примушували жінок втрачати голову і витрачати шалені кошти на одяг. Етапи творчого шляху і біографія Крістіана Діора, соціологи неодноразово включали в п'ятірку світових знаменитостей.

DIOR

Дитинство і юність

Народився майбутній законодавець моди у колишньому рибальському порту Гранвілі, розташованому у Нормандії (Франція) на березі Ла-Маншу. Сталася ця подія 21 січня 1905 року. Крістіан став другим із п'яти дітей Моріса Діора та Ізабелль Кардамон. Моріс — виходець із багатіїв, до того ж на початку XX століття йому вдалося збільшити капітал за рахунок торгівлі популярними тоді хімічними добривами. Тому Ізабель не працювала, а дітям ні в чому не відмовляли. У 1911 році сімейство Крістіана Діора перебирається до Парижа, де Моріс скуповує нерухомість. За рішенням батьків діти здобули початкову освіту вдома. Вчителі відзначали у хлопчика схильність до точних наук, тому батьки вирішили відправити дитину до Інституту політичних досліджень (до 1945 року — Вільна школа політичних наук). Крістіан вступає туди на навчання, але швидко його закидає — походить до театру та відвідування художніх виставок здаються

йому набагато цікавішими та ближчими. Тоді він починає вчитися живопису. 1928 року Крістіан вирішує відкрити свою галерею. Батько відмовляється фінансово допомогти, тому молодий Діор починає шукати партнера. Ним стає його старий друг Жан Бонжак. Галерея Діора та Бонжака була не найбільшою у столиці, але приносила їм прибуток, адже у ній проходили виставки таких художників, як Анрі Матісс, Рауль Дюфі, Андре Дерен, а також виставка робіт Пабло Пікассо, виконаних у стилі кубізму. Але настають 1930-ті — важкий час для Крістіана. Спочатку лікарі виявили психічні відхилення у його брата та забрали на лікування. Наступним кроком стала смерть матері Діора — рак. Батько Крістіана теж не витримує такого навантаження, перестає стежити за справами, що в результаті призводить до руйнування та продажу більшої частини нерухомості. А потім заражається туберкульозом. Але настають 1930-ті — важкий час для Крістіана. Спочатку лікарі виявили психічні

відхилення у його брата та забрали на лікування. Щоб хоч якось відволіктися від нещастя, що випали на його частку, Діор вирішує відправитися в Радянський Союз як турист. Під час цієї поїздки він встигає відвідати музеї Ленінграда, а також насолодитися красою Кавказу та чорноморського узбережжя. Враження від поїздки змінюють його погляди на життя, тому, повернувшись до Парижа, Крістіан закриває свою галерею. За порадою друзів наступним кроком стає відвідування островів іспанського архіпелагу, розташованих у Середземному морі

Кар'єра

На Балеарських островах Крістіан знову починає малювати. Причиною цього стає його нове захоплення — килимарство. Діор створює ескізи для килимів, але реалізувати їх не виходить — інвестори відмовляються вкладатися в цю справу, оскільки вважають її неприбутковою через відсутність попиту. Повернувшись назад до столиці Франції, Крістіан вирішує покінчити зі світом мистецтва. Насамперед Діор починає пошук роботи в адміністрації, банку чи просто офісі. Але нічого путнього з цієї витівки не виходить — йому всюди відмовляють. Фінансове становище залишає бажати кращого, тому Діор на якийсь час вирішує повер-

Фільми про Крістіана Діора

1. «Мсьє Діор» (1994)
2. «Крістіан Діор. Людина-легенда» (2005)
3. «Діор і я» (2014)
4. Christian Dior, la France (2017)
5. Inside Dior (2017)

Спідниця олівець

Силует New Look

Пишна спідниця

Жакет «Бар»

нутися у світ живопису, щоб реалізувати картину «План Парижа», написану Раулем Дюфі в 1925 році. Після продажу полотна слідує продаж кількох столичних квартир Діорів, все сімейство, за винятком Крістіана, перебирається в провінцію. Сам Крістіан поселяється у свого давнього товариша Жана Озенна. На той момент Озен був досить відомим художником мод і співпрацював з популярними журналами та кращими кравцями Парижа. Діору це подобається, тому незабаром він починає брати уроки як у самого Озенна, і у викладача Макса Кенна. Перший успіх не змушує себе довго чекати: Жан Озен починає пропонувати кравцям

і журналам роботи Діора (переважно, викрійки жіночих капелюшків) і їх приймають на ура. Перша публікація відбулася в 1936 році в Le Figaro illustré. Через рік дохід Діора стає стабільним, і він починає самостійно знімати собі житло. Малювати лише капелюшки стає нудним для Крістіана, і він переходить на одяг. Саме ці роботи викликають модельєра Робера Піге в захват. У 1938 році вони налагоджують спілкування, після чого Піге пропонує Діору роботу. Крістіан погоджується і весь наступний рік працює під керівництвом Робера. Але розпочинається Друга світова війна. Діор іде до армії, щоб вирушити воювати на південь Франції.

У 1941 році, надивившись жахів війни, Крістіан повертається назад до Парижа. Про це дізнається Люсьєн Лелонг, старий знайомий Робера Піге, і відразу ж пропонує Діору роботу у своєму модному будинку. Крістіан погоджується. У короткий термін йому вдається підняти модний будинок Лелонга з колін. На знак подяки Люсьєн підвищує зарплату Діору, що дозволяє останньому відкрити парфумерну лабораторію (надалі перетворилася на «Christian Dior Parfume») і магазин, в якому будуть продаватися створені парфуми та туалетна вода. У 1946 році Крістіан уникає Лелонга і за підтримки текстильного магната Марселя Буссака відкриває свій будинок моди. 12 лютого наступного року у маєтку на Монтень – авеню проходить презентація першої колекції Діора. Кутюр'є називає її "New look" ("Новий погляд"). І справді, нова концепція далека від того, що дівчата та жінки того часу носили раніше. Елегантний і романтичний стиль був протиставлений форменому та робочому одязі. Сам Крістіан назвав цю колекцію втіленням власних уявлень про ідеальну жінку та жіночність взагалі. Колекція здобула успіх на батьківщині, проте американських колег New look обурило, про що було написано в тематичних виданнях. "Нехай краще тебе схиляють на першій смузі, ніж приділяють два рядки похвали на останній", - відповідав на це Діор. До того ж американці швидко вщухли, бо решті модного світу колекція теж припала до душі. З 1947 по 1957 Крістіан на-

долужує втрачене, випускаючи по дві колекції на рік. Кожен показ – феєрія, нові сукні та капелюшки, що носять фантастичні назви на кшталт «Циклон», «Тюльпан» або «Вертикаль», стають хітами, а Париж офіційно оголошується столицею моди. На питання про те, як йому вдалося досягти такої популярності, Діор відповідав: «Жінки інстинктивно відчули, що я хотів їх зробити не лише гарними, а й щасливими». Крістіану це вдалося, але він не збирався зупинятися. Налагоджується виробництво парфумів (на основі тієї самої парфумерної лабораторії). Найпопулярнішими парфумами стають аромати «Міс Діор», «Діорама» та «Діорісімо». У 1953 Крістіану вдається заманити до себе Роже Вів'є – популярного в усьому світі взуттєвика, "Christian Dior" починає виробництво взуття. В 1955 Діор працює з метром Даніелем Сваровскі над колекцією прикрас, виконаних з кристалів гірського кришталю. Не забуває Крістіан співпрацювати з діячами театру та кіно. Ще в 1940 році він встиг створити ескізи костюмів для вистави «Школа злослів'я», поставленої Театром де Матюрін, а в 50-ті робив ескізи для постановок Ролана Петі. У світі кінематографа Діор встиг співпрацювати з режисерами на кшталт Альфреда Хічкока та Клода Отан-Лара, а також з актрисами Едіт Піаф, Авой Гарднер, Олівією де Хевіленд та Марлен Дітріх. Через роки і про Діора знімуть фільм. Іншою важливою нагородою стає орден Почесного легіону, який Діору вручають у 1950 році.

Книги про Крістіана Діора

1. Christian Dior: designer of dreams. Оріол Каллен та Конні Керол Беркс
2. Moments de joie. Muriel Teodori
3. Dior/Lindbergh. Peter Lindbergh, Martin Harrison
4. Dior Images: Paolo Roversi. Кеті Сомервілл, Лідія Каміціс
5. Stars en Dior. Серж Тубіана, Флоренс Мюллер, Жером Гановер
6. Christian Dior Couturier du rêve. Колективне видання
7. Dior: New looks. Jérôme Gautier
8. Dior Défilés. Аделія Сабатіні
9. Dior par Gianfranco Ferré 1989-1996. Олександр Фьурі
10. Dior et ses décorateurs. Maureen Footer
11. Dior by Christian Dior. Assouline
12. Dior. Alexandra Palmer
13. Dior by Marc Bohan. Assouline
14. «Крістіан Діор: Я – кутюр'є». Крістіан Діор
15. "Діор про Dior". Крістіан Діор
16. «Dior. Словник моди. Вчіться одягатися: посібник для жінок». Крістіан Діор
17. Christian Dior: Man of the Century

Американські дизайнери

«Уміння добре одягатися не залежить від великої кількості одягу. Це питання гармонії та здорового глузду».
Оскар де ла Рента, творець модного Будинку Oscar de la Renta

Марк Джейкобс

Захопив модну індустрію штурмом, ще коли був підлітком. До слова, свого часу він став наймолодшим дизайнером в історії, який здобув звання "Новий талант" Ради модельєрів Америки. Відтоді Джейкобс став головним дизайнером своїх двох іменних ліній і креативним директором французького модного Дому Louis Vuitton.

MARC JACOBS

Дитинство і юність

Знаменитий кутюр'є – син єврейської багатодітної родини, народився 9 квітня 1963 року у Нью-Йорку. Батьки працювали агентами під час театру. Коли хлопчику виповнилося сім років, помер батько, і дбайливе дитинство обірвалося. Мама вдарилася у пошуки нового чоловіка, змінюючи подружжя як рукавички, за короткий час встигла тричі сходити під вінець. Марк разом із братом і сестрою опинилися без роботи. Вже в дорослому віці модельєр говорив в інтерв'ю, що, крім хворого прагнення знайти особисте щастя, жінка страждала на психічні розлади. Помучившись у батьківському будинку, підліток пішов жити до бабусі за батьком, яка займала розкішну квартиру в хмарочосі Маджестик. Саме вона започаткувала творчу біографію Марка Джейкобса: бабуся прищепила хлопчику смак до шикарних, але практичних речей, навчила тримати в руках спиці, створюючи ексклюзивний в'язаний одяг.

Марк закінчив математичну школу, а в 15 років влився до лав студентів Вищої школи мистецтв та дизайну. Щоб ближче познайомитись із модними віяннями, юнак паралельно працював у бутику авангардного одягу «Charivari». Тут трапилася доленосна зустріч – Джейкобс почав спілкуватися з Перрі Елліс, дизайнером, про якого ходили легенди. На той момент Марк остаточно зрозумів, що зв'яже життя з модою, власноруч творитиме гарний одяг.

Кар'єра

Марк почав подавати великі надії в індустрії моди ще студентом. У 1984 році юнак став володарем нагороди від Честера Уейнберга та Елліса «Золотий наперсток», а незабаром був названий найкращим дизайнером року серед студентів. Водночас Джейкобс вирішив спробувати сили у створенні власної колекції, презентувавши модникам пов'язані вручну светри. «Проба пера» модельєра-початківця вийшла

під маркою «The Sketchbook label» і отримала схвальні відгуки критиків. Кар'єра швидко набирала швидкість. Молодого кутюр'є після смерті кумира і наставника Перрі Елліс запросили очолити команду дизайнерів у компанії «Perry Ellis», і тут він по-справжньому розвернувся, зумівши голосно заявити про себе світу. Колекція одягу в стилі гранж, створена для цього бренду, Марка зробила знаменитим. Джейкобсу було тісно в рамках будинку Perry Ellis, енергії молодій людині вистачало і на інші проекти. Дизайнер об'єднав зусилля з модельєром Робертом Даффі – парочка явила світові нову компанію з виробництва одягу «Jacobs Duffy Designs Inc.». З тріумфом зійти на модний Олімп допомогла і колекція під власним ім'ям "Marc Jacobs label", яка наприкінці 80-х принесла чоловікові неймовірний успіх. Марку навіть присудили премію Ради американських модельєрів – він став наймолодшим дизайнером, який одержав цю нагороду. У 1989 році Джейкобс разом з Даффі почали одягати дам, зайнявши керівні посади в Tristan Russo, компанії, яка спеціалізувалася на створенні жіночих колекцій. А через п'ять років Марк порадував модними новинками та чоловіків, подарувавши їм окрему лінію одягу. Проте вперше дизайнера звинуватили у плагіаті – у цій вінтажній колекції Оскар де ла Рента побачив наслідування

«Неможливо вивести загальну формулу – кожна жінка має свої смаки та свої завдання. Для різних випадків вони віддають перевагу різному. Їм потрібний одяг casual, їм потрібні вбрання на вихід. Я знаю жінок, які віддають перевагу будь-якому іншому одязі джинси, інші завжди носять сукні, треті – штани та костюми. І для різних ситуацій усі вони знаходять відповідні речі. Я ж казав: жінки ніколи не мають уніформи».

Марк Джейкобс

Perry Ellis весна-літо 1993

Marc Jacobs the colorblock small tote bag

Daisy eau de toilette

Marc Jacobs the snapsoh cotton multi

власної ранньої творчості. Втім, модні критики розбили в пух і порошок підозри зубра дизайну, вказуючи на те, що Джейкобс не копіює, а вдало інтерпретує деталі. Піднятися в кар'єрі ще на сходинку вище допомогло знайомство з господарем фірми LVMH Бернаром Арно, який запропонував Марку крісло директора та головного дизайнера французької компанії Louis Vuitton. Кутюр'є з радістю погодився, з головою пішовши у творчість. Під час створення колекцій сумок майстер співпрацював з художниками Такасі Мураками, Річардом Прінсом і навіть репером Канье Вестом. Прибуток модного будинку «Луї Віттон» стрімко зростав, вже в перший рік роботи Джейкобса збільшився втричі. Значним досягненням Марка як дизайнера сумок стала модель "Marc Jacobs Stam bag", придумана спеціально для канадської манекенниці та фотомоделі Джесікі Стем. У роки співпраці з Louis Vuitton модельєр продовжував копіювати над новими колекціями одягу і не тільки. До 2006 року він уже володів 60 бутиками, випустив під своїм брендом кілька ароматів парфумів, окулярів, взуття та одну лінію годинника. Ідеї дизайнера іноді мали характер акцій. Так, двічі Марк створював серію футболок, на яких красувалися оголені медійні особи – на знак підтримки боротьби з меланою. До талановитого кутюр'є із задоволенням зверталися із замовленнями зірки кіно та телебачення. Серед клієнтів Анна Вінтур, Крісті Тарлінгтон, Наомі Кемпбелл та інші. Джейкобс шив костюми для

паризького балету "Аmoveo". Не обійшлося на творчій дорозі Марка Джейкобса і без скандалів. 2008 року модельєру довелося відповідати за шарф, дизайн якого підглянув у творчості шведа, зірки подіумів 50-х років Госта Олофссона. Плагіат виявився випадково – один американський репортер, гортаючи старі журнали, побачив, що творіння Джейкобса – точна копія шарфа шведського модельєра. Довелося американському кутюр'є виплачувати компенсацію родичам Олофссона. Потім стався черговий скандал: журналісти дізналися, що замість штучного хутра, що прикрашає одяг модельєра, використовують шерсть китайського єнотоподібної собаки. У 2013 році Марк залишив "Louis Vuitton", направивши всі сили та можливості на розвиток своїх марок.

Марк Джейкобс зараз

Зараз компанія «Marc Jacobs» включає три напрямки: •Молодіжна марка «Marc by Marc Jacobs» • Дитяча «Little Marc» •Лінія прет-а-порте «The Marc Jacobs Collection». Бренд має офіційний сайт, на якому можна замовити будь-які модні новинки.

<https://www.marcjacobs.com/>

Будинок моди та парфумерії «Marc Jacobs» також має мережу магазинів з ароматами, аксесуарами та косметичними послугами. Марк залишається вкрай плідним дизайнером, хоча останнім часом критика звинувачує кутюр'є у поверненні до ран-

Собака Марка Джейкобса Невілл

ньої творчості та надмірної театральності колекцій, одяг з яких навряд чи можна носити у повсякденному житті. На початку 2018 преса заговорила про нестабільність бізнесу американського дизайнера, всюди почали закривати його магазини. Однак Джейкобс не перестає брати участь у модних показах. Колекція осінь-зима рясніє бантами, шкірою, великими і дрібними деталями, відрізняється широкою лінією плечей та об'ємами. На весну-літо художник запропонував яскраві боа, тюрбани, легкі африканські балахони та сукні у стилі голлівудського ретро-шику.

5 фактів про Марка Джейкобса

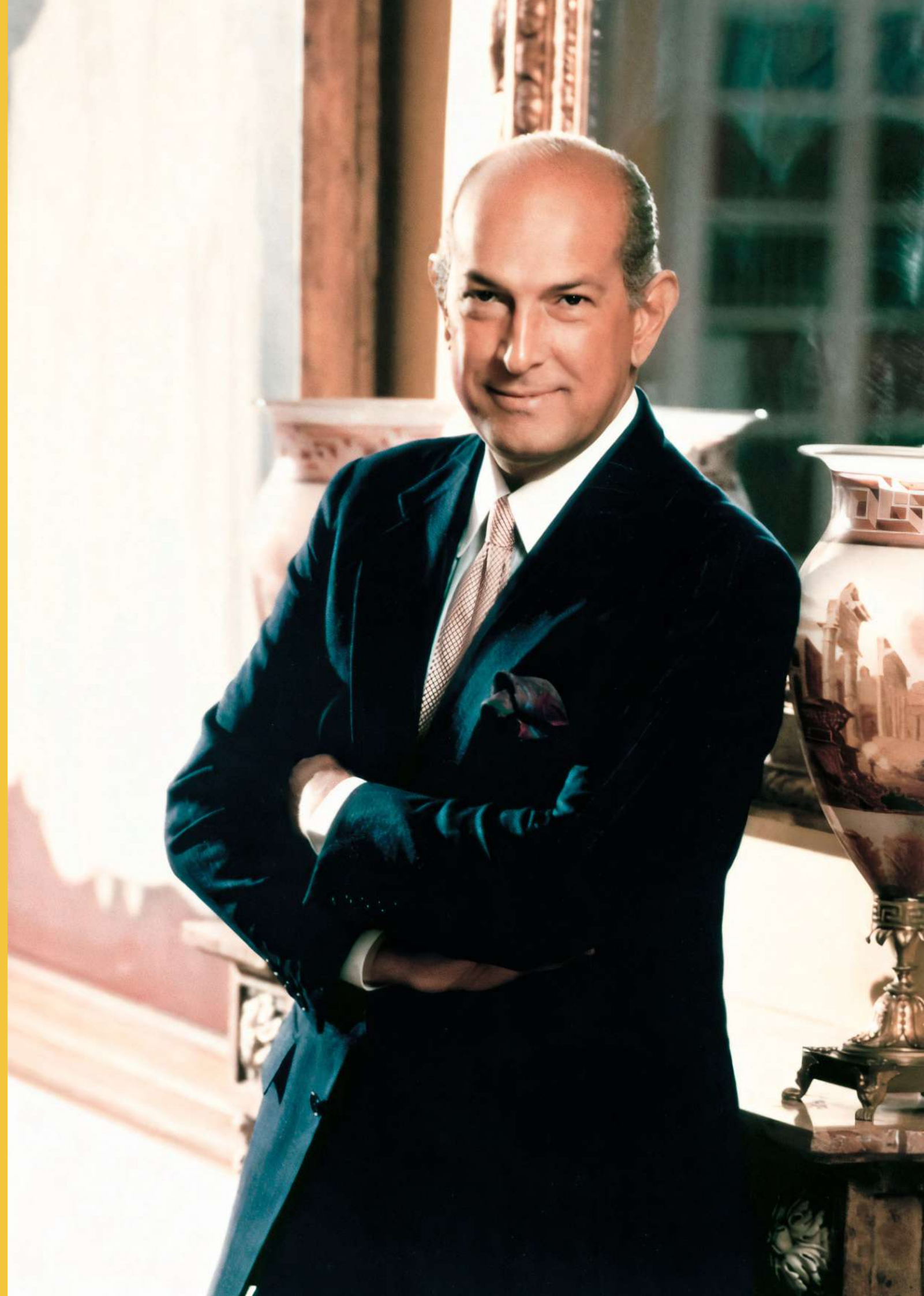
Бабуся і Манхеттен
Дитинство дизайнера пройшло у нескінченних переїздах, поки він не став жити зі своєю бабусяю у старовинному особняку на Манхеттені. Про бабуся Марк завжди відгукується з ніжністю та повагою, підкреслюючи, що саме вона справила найпотужніший вплив на його життя та смак. До речі, завдяки

бабусі майбутній геній навчився в'язати, а його першими "фірмовими" творами стали в'язані светри. Відмінний цінник
Мало хто знає, але продавати дуже прості і навіть маргінальні вбрання за нечуваною ціною – це винахід аж ніяк не Демни Гвасалія. Ще в середині 1980-х Марк Джейкобс вигадав гранжеві светри з кашеміру, які продавав по 1200 доларів. Дух "Нірвани"
Знаменита гранжова колекція, зроблена для Perry Ellis у 1992 році, через яку в результаті дизайнер і вилетів з місця роботи, була натхненна творчістю легендарного гурту Nirvana, а саме піснею Smells Like Teen Spirit. Вона увійшла до всіх підручників з історії моди, а молоді дизайнери потім не раз намагалися копіювати Джейкобса. Демони
2000 рік став переломним для дизайнера. Не витримуючи навантажень, він вживає наркотики з алкоголем і відключається на робочому місці. Більшу частину року Джейкобс проводить у реабі. Велике серце
Марк Джейкобс, крім усіх своїх художніх талантів, має ще й велике серце. Він бере активну участь у благодійності. У 2009 році дизайнер вигадав колекцію футболок та аксесуарів, принти для яких розроблялися разом з художниками-інвалідами. Весь прибуток пішов у підтримку "Creative Growth". А спільно з організацією із захисту прав сексуальних меншин він випустив серію футболок із зображенням гомосексуальних пар.

Оскар де ла Рента

Американський модельєр, був засновником знаменитої компанії, яка працювала над іміджем Жаклін Кеннеді та інших перших леді США. Зараз його бутики розташовані в ряді найбільших міст світу, до яких входять Лондон, Нью-Йорк, Дубай і Париж.

Oscar de la Renta

Дитинство і юність

Біографія модельєра зі справжнім ім'ям Оскар-Арістід Ренто-Фіальо почалася в Домініканській Республіці 1932 року. Бувши старшим із семи дітей батьків іспанської та пуерто-риканської національності, хлопчик з дитинства звик до самостійності, допомоги молодшим та праці. Серед предків були представники суспільно-корисних професій: мер міста Понсе, архітектор, письменник, лікар та дипломат. Батько володів страховим бізнесом, а мати займалася вихованням дітей, бажаючи, щоб сини та дочки цікавилися всім поспіль. Радуючись шансу вибрати майбутнє, Оскар вивчав живопис в Іспанії та після смерті коханої матері навчався у Мадридській академії мистецтв. Знайомство з шедеврами майстрів минулого та картинами сучасних художників допомогло де ла Ренте розібратися у стилях та виробити власний смак. У молодості він почав співпрацювати із деякими популярними виданнями, малюючи предмети жіночого гардероба для ілюстрованих журналів та газет. У середині 50-х років юнак створив ескіз сукні, яка сподобалася американським дипломатам для виходу у вищий світ. Дружина посла, натхненна Оскаром, замовила випускне вбрання для доньки, і невдовзі його фото з'явилося на сторінках іноземних ЗМІ. Автор зро-

зумів, що здатний досягти популярності у світі моди, і присвятив цьому біографію, передчуваючи щасливі дні.

Кар'єра

На початку кар'єри талановитий юнак співпрацював з іспанськими фірмами, серед його наставників були видатні засновники модних будинків. Потім він переїхав до Франції, на батьківщину знаменитих брендів, і працював з Антоніо Кастілло до початку 60-х років. Дружба з дизайнерами та журналістами допомогла Оскару створити ім'я, і він вирушив до Сполучених Штатів як модельєр. Там, мріючи створити підприємство з випуску готового одягу, він практикувався в дизайнерській фірмі Елізабет Арден. У 1965 році де ла Рента дебютував як автор колекції, яка спонсорувалась Джейн Дербі, володаркою низки престижних нагород. Літня жінка передала модельєру управління власною компанією, і одного разу він виявив, що знаменитий і багатий. На початку 1970-х років новоявлений бізнесмен розширив виробництво та почав випускати не лише одяг, а й ексклюзивну лінійку парфумів. Такі аромати, як «Белла Бланка», Oscar, Intrusion і So de la Rente досі мають попит і заслуговують на добрі слова. Маючи представницьку зовнішність при високому зростанні та збалансованій

Одрі Хепберн

вазі, Оскар особисто спілкувався з клієнтами, серед яких були відомі персони. Він одягав Жаклін Кеннеді, Лору Буш та Ненсі Рейган, стежачи за тим, щоб кожен замовник був максимально задоволений. Паралельно з керівництвом власною фірмою де ла Рента створював незалежні колекції та став першим іноземцем в історії, який очолив Паризький модний дім. За співпрацю з колективом П'єра Бальмена, який створив вбрання для фільму «Парижанка», Оскар отримав орден Почесного легіону та військове звання командора. На початку XXI століття модельєр став робити аксесуари, які, попри високу ціну, мали попит у людей. На офіційному сайті компанії асортимент регулярно поповнювався, і світ був у захваті від нових дизайнерських ходів та ідей.

Емі Адамс на церемонії "Оскар" (2013)

Сара Джессіка Паркер на балу в Музеї Мистецтв Метрополітен у Нью-Йорку

Кірстен Данст

Весільна сукня Амаль Аламуддін стала останньою сукнею відомого кутюр'є

Відгуки, що надходять, дали привід відкрити ряд іменних бутиків в Іспанії, Греції, Еміратах, Росії і, природно, США. Доходи дозволили власнику компанії займатися благодійністю та стати членом опікунської ради трупи Metropolitan Opera.

Особисте життя

Першою дружиною Оскара де ла Рента в 1967 стає редактор французького Vogue Франсуаза де Ланглад, з якою він познайомився раніше в Парижі. Яскравим доказом його палкої любові до дружини була історія про те, як одного разу на модельєра напали шахраї. Він віддав їм усі гроші без найменшого опору, попросивши залишити йому лише брошку, подаровану Франсуазою. Дружина стала для Оскара не лише музою, а й вірним радником у веденні

Лора Буш назвала дизайнера "людиною, завдяки якій жінки стали виглядати і відчувати себе чудово"

бізнесу та головним критиком його витворів. Її смерть у 1983 році стала для дизайнера непоправною втратою. Але незадовго після трагедії Оскар усиновлює хлопчика з одного із сирітських притулків його рідної країни та дає йому ім'я Мойзес. Одружитися вдруге дизайнер наважився лише 1990 року на філантропі та світській леви-

ці Аннетт Енгельгардт. Його почуття до другої дружини добре ілюструє фраза дизайнера, знайдена в одному з недавніх інтерв'ю. "Мій дім там, де Аннетт", - зізнався тоді журналістам дизайнер.

Старанний садівник

Оскар де ла Рента любив бувати у своєму замиському будинку в Кенті, штат Коннектикут, який придбав ще в 1971 завдяки легендарному артдиректору Condé Nast Олександру Ліберману. Намагався їздити туди щовихідних зі своєю дружиною Аннетт, якщо, звичайно, графіки Тижня моди дозволяли. Весь вільний час у Кенті було присвячено догляду за садом. Включав граціозно підрізаний самшит, кілька острівців з фруктовими деревами та овочеві грядки, висаджені відповідно до ескізів англійського ландшафтного дизайнера Расселла Пейджа, сад був своєрідним втіленням життєвої філософії модельєра, тому навіть важка фізична праця була йому не тягарем.

Нагороди

- 1967, 1968, 1971, 1973 - премія Коті
- 1968 - премія Нейман-Маркуса
- 1989 - премія Джофрі Біна за довічні заслуги
- 1996 - премія за довічні заслуги Фонду іспанської спадщини
- 1999 - орден Почесного легіону
- 1999 - Золота медаль за заслуги в галузі мистецтва
- 2000 - "Дизайнер року" (премія CFDA), за колекцію жіночого одягу
- 2006 - премія за довічні заслуги, 58-й щорічний показ моди школи Парсонса
- 2007 - "Дизайнер року" (премія CFDA), за колекцію жіночого одягу
- 2009 - премія Superstar Award за внесок у розвиток американської модної індустрії, Fashion Group International
- 2013 - премія Елінор Ламберт (премія CFDA)
- 2014 - медаль Карнегі-Холл

Улюбленець Голлівуду

Оскар де ла Рента був безперечним улюбленцем голлівудських акторок. Вбрання для червоної доріжки було його візитною карткою. Він одягав десятки світських левиць і старлеток, але найзнаковіші вбрання ми запам'ятаємо завдяки тому, що найзнаменитіші жінки світу вибрали сукні від де ла Рента на найзнаковіші події своєї кар'єри. Серед зіркових клієнток були такі ікони стилю, як Одрі Хепберн, Пенелопа Крус, Бьянка Джаггер, Петт Баклі, Емі Адамс та Сара Джессіка Паркер. У культовому серіалі "Секс у великому місті" героїня Паркер, Кері Бредшоу, говорила, що Оскар де ла Рента — її улюблений дизайнер і порівнювала його роботи з поезією Бродського.

Друг і творець стилю перших леді

Оскар де ла Рента, на рахунок якого більше церемоній нагородження, ніж у Меріл Стріп, славився своїми дружніми

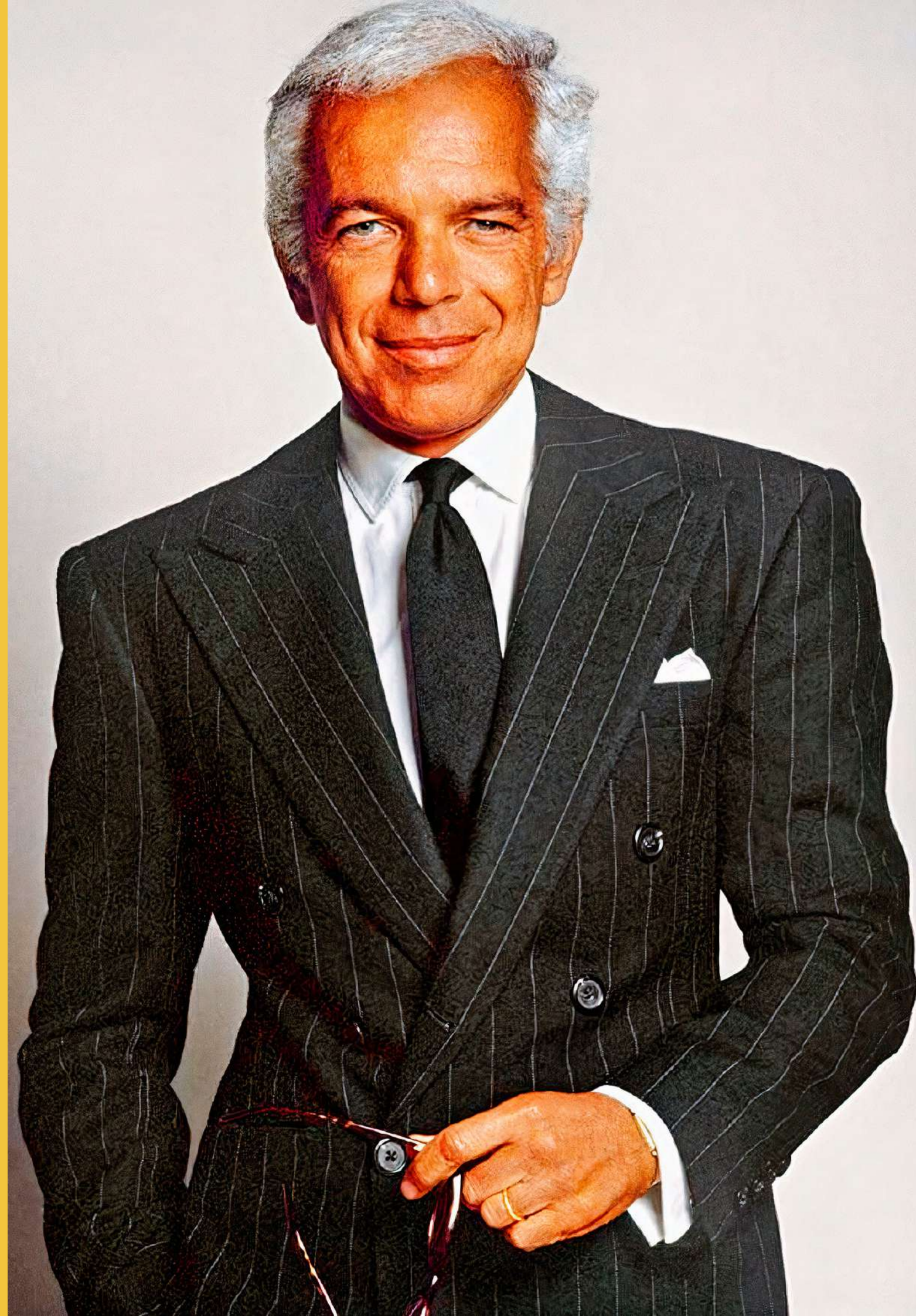
стосунками з першими леді Сполучених Штатів Америки. Династії Білого дому віддавали перевагу вбранням авторства знаменитого дизайнера. У 2001 він пошив сріблясте плаття з довгим рукавом для появи Лори Буш з нагоди інавгурації її знаменитого чоловіка. 2005 року перша леді знову звернулася до де ла Рента за сукнею. І цього разу він запропонував блискуче вбрання в підлогу. У 2008 році модельєр створював вінчальну сукню вже для дочки подружжя Буш. Також його вбрання любили Ненсі Рейган та Хіларі Клінтон. Починаючи з 1997 року, коли Білла Клінтона було обрано на пост президента США вдруге, де ла Рента працював над стилем його дружини, Хіларі Клінтон. Він увів у її гардероб фірмові штанні костюми у світлих пастельних тонах. Пані Клінтон любила говорити, що протягом двадцяти років він працював над тим, щоб зробити з неї модну ікону. І саме завдяки делу Рента Хіларі Клінтон стала першою дружиною президента Сполучених Штатів, яка з'явилася

на обкладинці Vogue. **Філантроп** Багато хто знає Оскара де ла Ренту як великого та талановитого модельєра, але не всім відома його філантропічна діяльність. Серед останніх його благодійних акцій — презентація колекції A Cure у лютому 2014 року, спеціально організована для того, щоб зібрати кошти для Багатопрофільного онкологічного центру Сільвестра при Школі медицини Міллера Університету Майамі. Де ла Рента заснував сирітський притулок у Ла Романа, а також сприяв будівництву шкіл неподалік свого будинку в Пунта-Кана. Крім того, дизайнер упродовж багатьох років всіяко сприяв розвитку американського мистецтва, а також був членом ради директорів Карнегі-холу, Метрополітен-опера та нью-йоркського некомерційного телевізійного каналу WNET. Його зусилля були гідно оцінені, і 24 квітня 2014 року в Карнегі-холі Оскару вручили медаль відзнаки.

Ральф Лорен

Біографія Ральфа Лорена схожа на чарівну казку, в якій талановитий і пробивний трудяга з робітничого класу домагається визнання та нечуваного багатства. Різниця лише в тому, що він є і Попелюшкою, і «хресною феєю».

RALPH LAUREN

Дитинство і юність

Ральф народився 14 жовтня 1939 року у районі Нью-Йорка, Бронксі, у сім'ї білоруських євреїв. Батько Франк Лівшиць був родом із Пінська, мати Фріда Котляр – із Гродно. Обидва іммігрували до США, де познайомилися та одружилися у 16 років. У молодих людей народилося четверо дітей. Усією родиною Лівшиці тулилися в однокімнатній квартирі. Емігранти жили бідно: зарплати маляра, яку отримував Франк, ледь не вистачало, щоб зводити кінці з кінцями. Сусідом гучної єврейської родини був майбутній модельєр Кельвін Кляйн. У дитинстві Ральф захопився спортом, хлопчик готувався до кар'єри баскетболіста. Але одного разу, побувавши в гостях в однокласника із заможної родини, Ральф вразився великою вбиральнею, на яку в будинку була відведена ціла кімната. У квартирі сімейства Лівшиць стояла лише одна спільна шафа для речей, і часто Ральфу доводилося доношувати речі за старшим братом. Після побачення Лівшиць вирішив стати успішним та багатим. Спочатку хлопчик накопичив собі на перший костюм-трійку, який купив у 12-річному віці. До 16 років Ральф змінив прізвище на американізований варіант Лорен за прикладом родичів, які переїхали до Каліфорнії. Юнак закінчив пансіон Девітт-Клінтона і вступив до

Ральф з дружиною Рікі і трьома дітьми на пляжі, 1977 року.

Талмудичної академії, де провів кілька років. Для навчання основ бізнесу Ральф перевівся на економічний факультет до нью-йоркського коледжу Бернарда Баруха на Манхеттені і звідти в 1962 році пішов до армії.

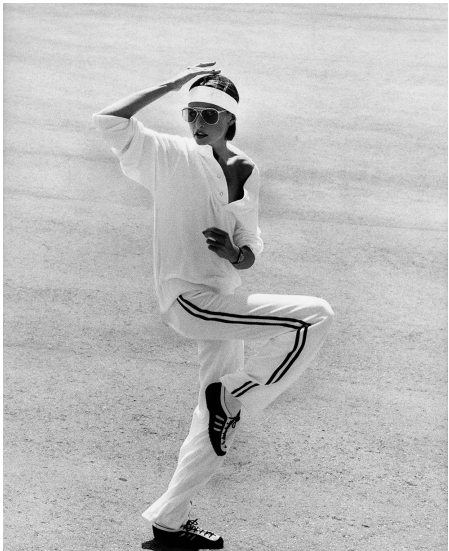
Кар'єра

Ральф Лорен, демобілізувавшись, влаштувався на роботу в компанію Brooks Brothers, звідки перейшов у фірму Rivetz & Co, яка спеціалізувалася на пошитті краваток. Після прочитання роману "Великий Гетсбі" Ральф запропонував власникам марки ідею створення широких краваток, але нововведення молодого співробітника не знайшло схвалення серед дизайнерів бренду. Тоді Лорен розпочав власне виробництво чоловічих аксесуарів. Ральфу вдалося переконати власників магазинів Bloomingdale's та

Neiman Marcus придбати велику партію для реалізації. У 1967 році у модельєра-початківця з'явився перший інвестор — Норман Хілтон, який вклав у фірму Лорена Polo Fashion \$ 50 тис. Ральфу вдалося розширити виробництво і відкрити власний магазин, а через рік — відділ у брендовому бутику Bloomingdale's. До 1969 року була готова перша колекція чоловічого одягу Polo Ralph Lauren, логотипом якого став гравець у поло. Назва фірми викликала у покупців асоціації зі світом аристократії. Створюючи предмети чоловічого гардероба, модельєр сміливо поєднував британську строгість зі спортивними елементами. У колекцію увійшли моделі штанів вільного крою, сорочки, сорочки-поло, блейзери та суворі піджаки. Одяг бренду Ральфа Лорена купували молоді ділові підприємці та люди похилого віку. 1970 року Лорену,

Светр з ведмедем

Модель у спортивному костюмі Ralph Lauren, Vogue 1973

Модель Ліза Тейлор у костюмі Ralph Lauren, Vogue, 1976.

Форма США для Олімпійських ігор

модельєру без спеціальної освіти, присудили першу нагороду критиків моди Coty Award. На початку 70-х років пост президента компанії Ральфа Лорена обійняв Пітер Сміт, який розширив виробництво шляхом створення лінійки парфуму та дорогих аксесуарів. Збільшуючи торгові площі, Ральф відкрив магазин у Беверлі-Хіллз, що на вулиці Родео-Драйв. У 1971-му з'явилася перша колекція для жінок Ralph Lauren Womens wear, хітом якої стала бавовняна сорочка, скроєна на чоловічий зразок. Ідею Ральф почерпнув у своєї дружини, яка часто купувала собі чоловічі сорочки дрібних розмірів. Ральф Лорен став єдиним дизайнером у світі, який створив колекцію спортивних сорочок, виконаних у 24 кольорах. У цей час з'явилися футболки поло із зображенням логотипа фірми. Визнання чекало на Лорена і в Голлівуді: в 1974 році модельєру запропонували створити ескізи костюмів для кінострічки «Великий Гетсбі». За рік команда дизайнера була нагороджена премією «Оскар». У середині 70-х років Ральф продовжує розширювати виробництво: дизайнер випус-

тив спортивну лінію CHAPS by Ralph, колекцію сонцезахисних окулярів Ralf. Лорену вдалося перетворити спортивний одяг на зразок смаку. У 1978-му з'явилися знамениті аромати – чоловіча туалетна вода Polo та парфуми для жінок Tuxedo та Lauren. Цього ж року відбулася презентація революційної колекції дизайнера Western wear, у якій Ральф поєднав англійський кантрі-стиль з американським напрямом у дусі вестерну. Ральф відкрив світові шкіряні та замшеві вироби з бахромою по краях, високі чоботи та куртки-ранчо. Вперше американський стиль набув масового поширення в Європі. Великий внесок вніс модельєр у створення одягу для дітей різного віку. 1979 року, відчувачи тенденції часу, Ральф Лорен працює з PR-агентствами, створюючи великі рекламні проекти. 1981 року Лорен запускає лінійку домашнього текстилю, посуду, предметів інтер'єру під загальною назвою Home Collection. Оскільки білизна шилася з сорочкової тканини, Ральф придумав прикрашати наволочки поруч гудзиків. У 80-х роках з'являються колекції спідньої білизни, моделей меблів, шкі-

Ральф Лорен на відкритті флагманського бутика Ralph Lauren у Лондоні, 1981

ряних виробів. Ральф Лорен відкриває бутики у Лондоні. У 1986 році фото американського дизайнера з'являється на обкладинці видання Time, де було надруковано також розгорнуту біографію підприємця та його інтерв'ю. Ральф Лорен постав перед читачами людиною, яка втілила американську мрію в життя. Модельєру вдалося з самих низів суспільства піднятися з його вершину. Ральф Лорен – один із небагатьох дизайнерів, хто використовує сучасні технології. У 1997 році компанія модельєра розмістила акції на американській біржі, пізніше фірма придбала бренд Club Monaso, відкрила офіційний сайт Polo.co, на якому через рік з'явився інтернет-магазин із нижчими цінами, ніж у фірмових бутиках. На початку 2000-х відбулося відкриття шоуруму у Нью-Йорку. На сайті з'явилася програма, за допомогою якої будь-який покупець міг створювати власний дизайн сорочки поло, змінюючи колір, роз-

мір та довжину виробу. Ральф Лорен з 2006 року не використовує натуральне хутро у створенні одягу. Дизайнер багато коштів жертвує на благодійність, будучи членом фонду боротьби з раком грудей. У 2006 році Лорен уклав договір на створення спортивного одягу для Вімблдону. 2007-го дизайнер став єдиним володарем титулу «Легенда моди» від Американської ради модельєрів. На той момент у світі налічувалося вже понад 300 магазинів фірми Лорена, зокрема в Росії та Японії. У тому ж році в Москві відкрилося шість butikів Ralph Lauren, у яких, крім одягу та предметів домашнього інтер'єру, можна купити взуття, сумки та парфумерію. З 2008 року компанія Лорена створює спортивні костюми, кепки та значки для олімпійської збірної США, використовуючи фарби державного прапора. Наприкінці 2000-х прийом, що використовуються в рекламі продукції модного будинку Ральфа Лорена, стали предметом медіаскандалу, що вибухнув у Мережі. Компанію звинувачували в тому, що фото моделі Філіппи Гамільтон було змінено до невпізнання. На рекламних білбордах в Японії красувалася дівчина, яка страждає на анорексію. Пізніше представники дизайнерського будинку офіційно заявили про помилку, допущену під час створення знімків. У 2015 році Ральф відходить від справ компанії, надавши посаду креативного директора Стефана Ларссона, колишнього топменеджера марки Old Navy.

Лінії модного будинку Ralph Lauren

- POLO RALPH LAUREN – перша та найвідоміша лінія бренду, представлена в універмагах та інтернет-магазині СТОКМАНН. Включає класичний преміальний чоловічий гардероб, білизна та аксесуари зі знаменитою символікою. Лінія відображає основні напрямки та цінності бренду: стилі преппі та спортивний, прагнення до розслабленої елітарності та почуття гумору.
- Lauren Ralph Lauren – лінія модного жіночого одягу та аксесуарів на кожен день, представлена в універмагах по всьому світу, у тому числі й у СТОКМАН. Включає капсульні рішення для будь-якої ситуації, від ділових до розслаблених плюс плаття для вечірнього виходу.
- Purple Label – підкреслено елегантна преміальна лінія, яка наступає швидше за англійські традиції, ніж американський стиль. У колекціях багато ділового одягу з цікавими деталями та акцентами. Мета Purple Label – надати індивідуальність образам, які мають на увазі дрескод та дотримання формальностей. Лінія представлена у бутиках RALPH LAUREN.
- Black Label – неформальніша лінія, що залишається в рамках елегантності, яку можна характеризувати як smart casual. Містить джинсовий асортимент, трикотаж напівспортивних ліній, взуття та аксесуари, розраховані на активний міський спосіб життя.
- Denim & Supply – креативна лінія, що пропонує повну свободу самовираження. Тут можна знайти виразні принти, підкреслено неформальні речі, яскраві та незвичайні аксесуари. Саме в лінії Denim & Supply ми завжди знайдемо відсилання до культури індіанців та перших американських поселенців, які стали однією з особливостей модного будинку Ralph Lauren. Лінія представлена у бутиках RALPH LAUREN.
- Polo Golf та Polo Tennis – спеціальні спортивні колекції, представлені виключно у бутиках RALPH LAUREN. Одяг ліній відрізняють високотехнологічні спортивні тканини і контрастний триколірний дизайн з лейблом.
- RLX – ще одна спортивна лінія для широкого кола представників фітнесу та активного способу життя. Тут можна підібрати повсякденний одяг в ультрасучасному стилі. Колекції включають чоловічу та жіночу лінії, представлені у бутиках RALPH LAUREN.
- Ralph Lauren Collection – ексклюзивні дизайнерські сукні та одяг для вечірнього виходу. Лінія також включає моделі, що відповідають останнім трендам, в унікальному дизайнерському виконанні та шкіряні сумки розкішного it-дизайну. Речі Ralph Lauren Collection представлені у бутиках RALPH LAUREN.

Шість, завжди, актуальних речей на осінь на думку Ральфа Лорена

1. Джинсова куртка
2. Клітчастий жакет
3. Чорне пальто
4. Джогери з лампасами
5. Чорна водолазка
6. Комбінезон

Не йди за модою — відчувай її